

pentinovcu raztopljena in na opečeno mesto položena izvrsten pomoček. Ako pa ti pomočki ne pomagajo, potem se kot najbolj prosto sredstvo pogreti vinski cvet (špirit) pred vsem drugim priporoča. Sploh je pa to sredstvo jedno najboljših in najprilicnejših, ako so opečeni kraji veliki in ako je koža še cela. To sredstvo se more pri človeku in živini z dobrim uspehom in lahkim trudom porabiti. V ta namen se zredči špirit z 2 tretjinama 25—36° C. tople vode. Ta tekočina se vlije v skledico in v njo potem lanene ali pavolnate cunjice pomakajo, in z njimi rane pokrivajo. Te cunjice se morajo pa 2—3krat zložiti in tako še le na rane položiti. Pri polaganju teh v toplem špirtu pomočenih cunjic pa je treba gledati, da se trdno na rane položé in da ne delajo nobenih gub. Črez te namočene obeze se položi plast vate in potem trdno obeže, da ne more zrak čisto nič do ranjenega mesta. Brž, ko cunjice suhe postanejo, se ali z novimi nadomesté, kar se mora pa kolikor mogoče hitro goditi, ali pa, in to je še bolje, z toplim špiritom zopet pomočijo in z vato in obezami z nova obežejo. Kolikor hitrejšje se ta pomoček porabi, toliko hitrejšji in vspešnejši je tudi včinek. Le, če se je prej mrzla voda ali druge hladivne reči, kakor nastrgani krompir ali korenje itd. rabil, je vspeh dosti manjši ali tudi čisto nobeni.

(Konec prih.)

Gozdom škodljive živali.

B. Lovne sesavke škodujejo gozdom ravno tako, kakor domača živina. Ker se pa divjačina ne more po pastirjih nadzirati: marveč sledi neovirno svojemu naravnemu nagonu, in je že po natori bolj ali manj na zavživanje lesnih rastlin in drevesnega semena omejena, je tudi škoda, ki jo uzrokuje divjačina po gozdih, veča in zdatnejša nego škoda, ki jo dela pasna živina. Po nekterih krajih ima tako imenovana rudečkasta divjačina, jeleni in košnte, navado da lušči bukovino, gaber, topol, svibo, šestokrat tudi borovo preklolino. V ta namen odgrize drevesno kožo najpred od spredaj, jo drži čvrsto z zobmi in jo potegne od spodaj na vzgor. Naj več poškodovanja naredi divjačina v jelovih gozdih. A izmed jelovine je poškodovaju najbolj podvržena jelka ali hoja, potem mecesen, smreka in naposled bor. Izmed listnatega drevja trpi brast še največ škode. Črna divječina si išče mladega lesovja in njegovih korenin, a druge gozdne živali, posebno srne, odgrizujejo mlado vršičevje in to tako dolgo, dokler ga doseči morejo: odjedajo mlado hrastovje, da dostikrat izgleda, kakor bi jo kdo s škarjami obstrigel in se ne more lepo in povoljno razvijati, marveč raste nizko in grmasto. Poškodovanju, ki jo dela divjačina, ste naj manj podvrženi breza in pa jelša.

Sredstva, ki je imamo za odvrnitev škode po divjačini, so naslednja: 1. Pred vsim drugim je treba, da se divjačina zmanjšuje na primerno srednje število in to toliko časa, dokler se ne

pokaže, da ostaja za primerno gosto izrejo mnogo več zdravega nego poškodovanega lesovja. Črna divjačina naj se zavrne v nalašč zato priredjene in ograjene gaje ali pa v velike cele gozde v takih krajih, koder je lesa čez potrebo in po tem takem tudi les nima toliko vrednosti. 2. Divjačina naj se prav pogostoma vznemiruje in prepodi iz takih krajev, koder se gozdno drevje zareja in pomlajuje, to se pa zgodi z nastavami, s hujskanjem ali ščuvanjem psov in pa s streljanjem v zrak ali brez kugle. 3. Če bi to ne pomagalo, kar se tudi na veliko večkrat ne da izpeljati, ne ostaja nič drugega nego to, da se kraji in prostori, ki jih je treba pred divjačino zaščititi in varovati, primerno ograde, naj bi take ograje bile še tako drage in potrošne. 4. Divjačini naj se živež poklada v takih letnih časih, ko se razun lesovja prav malo drugega živeža nahaja. S posekovanjem lesovja naj se zgodaj začenja, ravno tako tudi s podiranjem mehkega lesa, ktero daje divjačini priložnost, da od mladja brstje in kože objeda.

Druge škodljive v gozdu živeče nelovne živali so: miši in veverice. Miši, ki žive v gozdih so: a) Velika gozdna miš. b) Poljska miš. c) Pot. (Konjec prih.)

Krote ali krastače so bučelam škodljive.

M. Akoravno se ne sme tajiti, da so te živali poprek le koristne, so pa vendar za bučelorejca blizo ulnjaka nadležne. Neki bučelar je nekega dne kratko pred nevihto, ko so bučele kupoma domu v panj hitele, opazil, kako je krota blizo 50 centim. od najboljšega panja na tleh sedela in prežala. Bila je srednje velikosti in se od časa do časa na zadnje noge vzpela, čudno hitro poskočila in vsakokrat bučelico od te ali one bilke ugrabila. Bučelice so se namreč na bilke vsedale in čakale, dokler bi v panj mogle. Tako jih je krastača vlovila in snedla v kratkem času dvanajst in nobena je ni pičila. Da bi to umarjanje ustavil, je bučelar krote pograbil in jo 30 metrov proč na neko gredo zanesel, naj bi tam gosence, polže in drugi mrčes pokončavala. Tri dni pozneje pa je našel isto krote na starem mestu pred panjem na bučele povračajoče se prežečo. In celo, ko jo je 50 metrov daleč od bučelnjaka zanesel na celo drugi kraj, se je zopet k bučelnjaku povrnila in še dva dni pozneje zopet bučele lovila.

Sejmovi na Štajerskem 25. junija: sv. Juri pod Tabrom, Konjice, Podsreda, sv. Janž na dravskem polju, sv. Lenart, Ribnica, Žetale, Laško; 26. jun. sv. Lovrenc; 30. jun. Zreče, Trnovce, Gomilice, sv. Bolfank, Spod. Polskava.

Sejmovi na Koroškem. 25. jun. Althofen, Gutštanj, Špital, Pölling; 28. Greifenburg; 29. jun. Pontabla.